

[Økonomiministeren]

Jeg kan godt føle mig lidt fej i den sammenhæng, det vil jeg indrømme, men jeg har ikke lyst til, at vi skal starte en diskussion om den sag; det er ikke derfor, jeg gør opmærksom på det. Men nogle gange må man have lov til at give udtryk for de spørgsmål, man går rundt med, og som vedrører folkestyret, og som vi har fælles ansvar for. Anderledes skal det ikke forstås.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Formanden:

Dette vil blive meddelt justitsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 18 om forhøjelse af flygtningebevillinger tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(FremSAT 26/10 93. Første behandling 2/11 93. Betænkning 2/11 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Under førstebehandlingen af forslaget var der med regeringens ministre i spidsen mange, der var synligt irriteret over endnu en gang at skulle tage stilling i folketingsalen til et af de aktstykker, der handler om yderligere flygtningebevillinger. Men til dem, der føler sig irriteret over at skulle tage stilling i denne sag, skal budskabet nok en gang fastslås: Vi føler i Fremskridtspartiet en forpligtelse til, hver gang disse flygtningeansøgninger kommer, at tage aktstykkerne ned i folketingsalen, således at hvert enkelt folketingsmedlem bliver

tvunget til at tage stilling til sagen. Vi er ikke trykke ved, at disse bevillinger sker bag lukkede døre uden mulighed for en egentlig offentlig debat og ikke mindst mulighed for, at samtlige folketingsmedlemmer kan tage stilling i sagen.

I betragtning af den behandling, beslutningsforslaget fik under førstebehandlingen, og særlig de ordførertaler, der blev afleveret fra Venstres side og fra konservativ side, må vi i Fremskridtspartiet sige, at vi er forundrede og skuffede. Hele sommeren 1993 benyttede såvel Venstres som De Konservatives enkeltmedlemmer og samlede partier enhver mulighed, der var, for at fastslå, at man fra disse partiers side ønskede den danske udlændingelov strammet op, man ønskede stop for dette og hint. Og sidst, men ikke mindst ønskede man, at det vanvid, der foregår med de enorme milliardbeløb, der hvert eneste år bruges på udlændingeområdet, skulle stoppes. Vi så derfor med fortrøstning frem til, at når vi kom i gang med denne folketingssamling, ville de selv samme partier lade ord følge af handling, sådan at de mange meddelelser hen over sommeren blev fulgt op af konkrete initiativer. Men det viser sig nu, at sådan skal det ikke være.

Vi oplever desuden, at der netop i disse dage er hundredvis, ja, måske endda tusindvis af byråds kandidater og amtsråds kandidater fra samme partier, nemlig Venstre og De Konservative, der hver eneste aften i forsamlingshuse og andre steder holder lange indlæg, hvor man bekymret fortæller om, at netop deres partier nok skal sørge for at gøre noget ved udlændingesagen. Men hvad sker der, når sagen så kommer frem dér, hvor afgørelserne skal træffes, nemlig her i Folketinget? Ja, der sker altså det, som vi vil være vidner til om et øjeblik, at Venstre og De Konservative stemmer nej til beslutningsforslaget og dermed ja til denne yderligere bevilling på udlændingeområdet.

Det er nyttigt at få det fastslået, særlig i betragtning af at der endnu er et par dage tilbage af valgkampen. Vi håber, at man fra Venstres og De Konservatives ledelse vil lade det budskab gå ud til samtlige kandidater, at der ikke længere er grund til at holde de lange bekymrede taler på udlændingeområdet, for når det kommer til stykket her i Folketinget, støtter man regeringen. Man støtter den uansvarlige politik, der bliver ført.